

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 10C/291/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111227538
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7111227538.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v C., D. X, právne zastúpeného JUDr. Jurajom Kulom, advokátom so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 30, proti žalovanej: E. F. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C., G. XX, právne zastúpenej JUDr. Janou Závodskou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Floriánska 19, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, patria hnutelné veci:

1. skriňa v spálni v hodnote 400,-€
2. posteľ, komoda, skriňa, nočný stolík (všetko z borovicového dreva) - vybavenie spálne v hodnote 300,-€
3. veža wifi zn. Aiwa v hodnote 50,- €
4. chladnička v hodnote 150,- €
5. práčka zn. Zanussi v hodnote 50,-€
6. kožená gaučová súprava v hodnote 150,-€
7. osobné motorové vozidlo Škoda Felícia rok výroby 1996 v hodnote 200,- €
8. notebook zn. Asus, rok výroby 2007 v hodnote 200,- €
9. knihy – beletria v hodnote 300,- €,

aktíva:

10. finančné prostriedky zo stavebného sporenia žalovanej (v A. H. H. I.) v hodnote 3.576,66 €
11. finančné prostriedky na účte žalovanej vedenom vo D. H. I. vo výške 1.472,16 €
12. finančné prostriedky na účte žalovanej vedenom v J. K. I. vo výške 43,96 €

II. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov súd vyporiadava tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikazuje hnutelné veci pod položkou 1. – 8. v hodnote 1.500,- €, do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje hnutelné veci pod položkou 9. v hodnote 300,- € a aktíva pod položkou 10. – 12. v celkovej hodnote 5.092,80 €.

III. Titulom finančného vyporiadania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu 18,- €, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.10.2011 domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva so žalobkyňou. Navrhol, aby súd rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná zo sumy našetrenej do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva vyplatiť žalobcovi sumu, ktorú ponechal na zvážení súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh odôvodnil tým, že manželstvo so žalobkyňou uzavreli dňa 25.5.1984. Z manželstva pochádzajú dve deti, C., nar. XX.XX.XXXX a K., nar. XX.X.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 5. 2. 2009 č. k. XXX/XX/XXXX-XX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.3.2009 bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Uviedol, že do bezpodielového spoluvlastníctva počas trvania manželstva nadobudli tieto veci: nábytok zakúpený v roku 1984 až 1995, motorové vozidlo Škoda Felícia v roku 1996, práčka zakúpená v roku 1999 a byt zakúpený žalovanou až po rozvode manželstva, ale z prostriedkov nadobudnutých počas manželstva. Žalovaná od marca 2007 pracuje v Rakúsku ako opatrovatelka a v novembri, resp. decembri 2009 si zakúpila byt, do ktorého sa odsťahovala v marci 2010, avšak dovtedy bývala spolu so žalobcom v jeho byte na D. X, C.. Uviedol, že žalovaná si zakúpila byt na G. XX, K. L. XX, 8. poschodie, ktorý bol kúpený za 51 450 €. Z toho 33 430 € mala žalovaná zo stavebného sporenia a 18 000 € si vzala úver. Žalovaná tri roky pred rozvodom bývala v jeho byte na D. M. bez toho, aby mu prispievala na náklady s tým spojené. Táto situácia trvala až do jej odsťahovania. Poukázal na to, že je nezamestnaný a vzhľadom na situáciu na trhu práce je jeho nádej nájsť si prácu malá.

2. Žalovaná sa k návrhu vyjadrila podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 3.11. 2011, v ktorom navrhla, aby súd vydal rozsudok, ktorým by žalobca bol povinný uznať jej čiastočný nárok na byt na D. M. L. X, pričom percentuálnu výšku ponechala na rozhodnutie súdu a ďalej, aby jej žalobca vyplatil polovicu zostatkovej ceny zariadenia bytu, ktoré využíva. Túto cenu navrhla započítať k polovici stavebného sporenia na jej meno. Ďalej navrhla, aby jej žalobca vydal bezodkladne všetky veci, ktoré ona zakúpila ešte pred uzavretím manželstva. Vo vyjadrení ďalej uviedla, že po rozvode manželstva s navrhovateľom vo februári 2009 sa zo spoločného bytu z D. M. odsťahovala v januári 2010. Dodnes však žalobca má v užívaní nábytok, ktorý ona zakúpila ešte ako slobodná a priniesla do manželstva. Ide o drevený nábytok v obývacej izbe a detskej izbe, o kuchynskú linku, vybavenie kuchyne všetkým riadom a kuchynským robotom. Taktiež má v užívaní nábytok zakúpený od začiatku manželstva až do roku 2003. Jedná sa o staršie aj novšie veci, najnovšie je vybavenie spálne, a to vstavaná skriňa a borovicový nábytok. V byte je okrem práčky, ktorá figuruje v zozname žalobcu ako jediný spotrebič, aj notebook, chladnička, hudobná veža a bežné elektrospotrebiče, všetko funkčné (okrem práčky). Žalobca býva sám v trojizbovom byte na D. M. L. X, pričom do tohto bytu sa nasťahovali už ako manželia v roku 1989, keď zomrela žalobcova matka, ktorá dovtedy splatila časť pôžičky (anuitu) za dovtedy družstevný byt. Od uvedeného roku splácali túto pôžičku so žalobcom spoločne z prostriedkov BSM a približne v roku 2003 bola anuita splatená. Žalobca však všetky doklady a písomnosti týkajúce sa bytu skrýval a byt dal v roku 2003 napísať výlučne na seba, akoby bol celú pôžičku družstvu splatil sám bez pomoci manželky. Zrejme na družstve zatajil, že je ženatý, a tým dosiahol stav, ktorý pretrváva dodnes, a to, že je výlučným vlastníkom bytu on. Ďalej uviedla, že počas manželstva došlo aj k zhodnoteniu ceny bytu, pretože bolo vymenené umakartové jadro za murované, staré zariadenie v kúpeľni za nové, vykachličkovanie sociálnych priestorov, kuchyne a chodby. Celú rekonštrukciu hradila jej matka z vlastných finančných prostriedkov. Taktiež podlahy boli vymenené za plávajúce, a tie boli hradené zo spoločných finančných prostriedkov. Uviedla, že v roku 2010 si kúpila byt na G. XX už ako rozvedená, pričom hradila ho z troch zmlúv stavebného sporenia zo svojej a zo stavebného sporenia obidvoch dcér, avšak tieto finančné prostriedky, ktoré boli použité zo stavebného sporenia ich dcér nepovažuje za spoločné, keďže boli darované dcéram. Dcéry jej tieto finančné prostriedky po rozvode jej manželstva dali na kúpu predmetného bytu. Ďalšie finančné prostriedky na kúpu bytu nadobudla až po rozvode a to jednak zo svojho príjmu a jednak pôžičkou, resp. úverom. Tiež uviedla, že v roku 2007 dostala výpoveď zo zamestnania a od roku 2008 pracuje ako opatrovatelka chorých v Rakúsku. Túto prácu začala vykonávať z toho dôvodu, že síce má vysokoškolské vzdelanie, ale keďže žalobca nebol schopný a ochotný sa o rodinu postarať, bola nútená odísť do Rakúska a takýmto spôsobom zarábať. Uviedla, že skutočnosť, že 3 roky pred rozvodom prestala prispievať na náklady spojené s bývaním, je pravdivá, ale polovicu z kalendárneho roka v tom byte nebývala, pretože bola v Rakúsku a v čase, kedy sa doma nachádzala, hradila stravu pre všetkých pre kompletnú rodinu, pričom žalobca neprispieval prijateľnou mierou na

vtedy ešte študujúce deti. Taktiež náklady na doučovanie, vreckové, oblečenie, obuv, ako aj štúdium detí hradila ona.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, vyjadrením Stavebného bytového družstva Košice I a ďalšími listinnými dôkazmi predloženými do spisu účastníkmi konania a zistil tento skutkový stav:

4. Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 25.5.1984 na MNV Košice I. Rozsudkom Okresného súdu v Košiciach č. k. XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 5.2.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.3.2009, bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Z manželstva pochádzajú dve plnoleté deti: C., nar. XX.XX.XXXX, a K., nar. XX.X.XXXX.

5. Ku dňu zániku manželstva došlo aj k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. K vyporiadaniu tohto bezpodielového spoluvlastníctva účastníkmi dohodou nedošlo.

6. Výsluchom oboch účastníkov bolo preukázané (obaja účastníci sa na tom zhodli), že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria hnutelné veci, a to skriňa v spálni, posteľ, komoda, skriňa, nočný stolík (všetko z borovicového dreva - vybavenie spálne), veža hifi zn. Aiwa, chladnička, práčka zn. Zanussi, kožená gaučová súprava, osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, rok výroby 1996, notebook zn. ASUS, rok výroby 2007, knihy -beletria a finančné prostriedky zo stavebného sporenia v hodnote 3 420 € (išlo o sporenie na meno žalovanej).

7. Žalobca tvrdil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov má patriť aj stavebné sporenie, ktoré bolo zriadené počas trvania manželstva, a to jedno stavebné sporenie, ktoré bolo zriadené na meno C. B. a druhé na meno K. B., pričom na tieto stavebné sporenia vkladala finančné prostriedky žalovaná, a to zo spoločných peňazí patriacich do BSM, ktoré zarobila ako opatrovatelka v Rakúsku.

8. Z výpisov z účtu predložených žalovanou z A. H. H. I. súd zistil, že dňa 28.10.2003 bol zriadený účet stavebného sporenia na meno C. B., F. XX, C., ktorá bola majiteľkou tohto účtu, pričom prevod zostatku k 31.12.2008 činil 9 465,36 € a ďalší účet stavebného sporenia bol zriadený dňa 13.4.2007 na meno K. B., F. XX, C., ktorá bola majiteľkou tohto účtu a prevod zostatku k 31.12.2008 na tomto účte bol 3 742,46 €. Obidva tieto účty stavebného sporenia boli zrušené dňa 8.6.2009. Z uvedeného vyplynulo, že tieto účty stavebného sporenia boli zriadené počas trvania manželstva účastníkov konania, a to žalovanou, ktorá túto skutočnosť potvrdila a ktorá uviedla aj to, že na tento účet výlučne ona pravidelne posielala finančné prostriedky, ktoré boli určené jej dcéram ako dar.

9. Žalobca počas konania tvrdil, že o týchto účtoch sa dozvedel náhodou, ale hneď mu bolo jasné, že tieto účty zriadila žalovaná len za tým účelom, že finančné prostriedky z týchto účtov chcela použiť na kúpu svojho bytu po rozvoze manželstva, preto majú patriť do BSM.

10. Žalobca tvrdil, že zdedil byt na D. M. L. X D. C. po svojej matke, ktorá zomrela v roku 1989 a následne sa stal jeho výlučným vlastníkom. Keďže žalovaná sa nestala ani členkou družstva ani nájomkyňou, bola iba užívateľkou tohto bytu, preto zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu uzavrel iba žalobca, ktorý sa následne stal výlučným vlastníkom tohto bytu. Žalovaná naopak tvrdila, že od roku 1989 odkedy v tomto byte spoločne so žalobcom žili spolu ako rodina, sa podieľali obaja na splácaní anuity tohto bytu a táto bola splatená pred tým, ako žalobca nadobudol tento byt do svojho výlučného vlastníctva. Preto žalovaná tvrdila, že má aspoň čiastočný nárok na tento byt a že teda výlučným vlastníkom tohto bytu sa nemal stať žalobca, nakoľko tento byt nadobudol do vlastníctva počas trvania manželstva so žalovanou, kedy v tom čase v roku 2003 spolu riadne žili v spoločnej domácnosti v byte na D. M..

11. Z rozhodnutia Štátneho notárstva Košice - mesto v Košiciach zo dňa 26.3.1989 sp. zn. D 756/89 vyplýva, že po poručiteľke C. B., zomrelej dňa 9.5.1989, nadobudol členský podiel v SBD Košice I v zostatkovej hodnote 22 466,- Kčs žalobca A. B..

12. Na základe rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo dňa 14.9.1989 predstavenstvo družstva SBD I Košice pridelo A. B. byt na D. M. L. X. Zo zápisnice o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu uzavretej medzi SBD a členom družstva A. B. vyplýva, že byt na D. M. L. X bol odovzdaný dňom 1.9.1989 na základe rozhodnutia o pridelení bytu zo dňa 29.8.1989 do osobného užívania členovi družstva A. B. s

tým, že družstvo zobralo na vedomie, že osobný užívateľ žije v čase uzavretia tejto dohody v manželstve s F., nar. XX.XX.XXXX. Zo zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu uzavretej na Územnom bytovom družstve v Košiciach dňa 3.2.2003 vyplýva, že vlastníctvo k bytu č. XX na X. poschodí bytového domu číslo súpisné XXXX N. M. D. L. X D. C. a spoluvlastníckych podielov k tomuto bytu za cenu 1.476,- Sk, ktorá sa rovná nesplatenému investičnému úveru s príslušenstvom pripadajúcemu na prevádzaný byt, uhradil nadobúdateľ prevádzajúcemu dňa 4.10.2002. Na základe tejto zmluvy sa stal výlučným vlastníkom tohto bytu žalobca, teda A. B., ktorý kúpnu cenu za byt uhradil z prostriedkov patriacich do BSM.

13. Na základe takto vykonaného dokazovania súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č. k. 10C/291/2011-145 zo dňa 4.9.2014. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6Co/48/2015 zo dňa 31.1.2016 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

14. Odvolací súd poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to § 143, § 706 ods. 3, § 707 ods. 2, a taktiež poukázal aj na čl. 6 ods. 1 Stanov SBD Košice I, a čl. 22 ods. 1 Stanov SBD Košice I. V svojom odôvodnení ďalej uviedol, že žalobca, ktorý nadobudol členský podiel ako dedič po predchádzajúcej členke a nájomkyni, ktorou bola jeho matka, a ktorý nadobudol ako dedič, stal sa členom družstva a požiadal o prevod vlastníctva družstevného bytu podľa Zákona č. 42/92 Zb. Vlastnícke právo k predmetnému družstevnému bytu nadobudol žalobca Zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu z 3.2.2003, ktorej vklad bol povolený dňa 14.4.2003 pod č. V 661/03. Poukázal na to, že záver Okresného súdu, že žalobca nadobudol na základe dedičstva po svojej matke členský podiel v tomto byte, a zároveň sa stal nájomcom tohto bytu, avšak v tom čase bol ženatý so žalovanou, a preto sa táto mala stať členkou v družstve, resp. nájomkyňou tohto bytu neobstojí, s prihliadnutím na vyššie uvedenú právnu argumentáciu. Na tomto závere, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného bytu nemôže nič zmeniť ani tá okolnosť, že kúpna cena, ktorá bola zaplatená v sume 1.476,- Sk, bola uhradená zo spoločných finančných prostriedkov, ani to že počas manželstva bola splácaná anuita na predmetný byt. Pri určovaní výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na oddelený majetok jedného z nich (a naopak), nie je rozhodujúce o akú sumu sa jeho majetok investíciami zhodnotil, ale to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila z ich spoločných prostriedkov. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o účty stavebného sporenia znejúce na meno C. B. a K. B., ktoré boli zrušené dňa 8.6.2009, nebolo sporné to, kto bol majiteľom uvedených účtov, ale spornou bola otázka, či darovanie peňažných prostriedkov na stavebné sporenie svojich detí zo strany rodiča je bežnou vecou, ktorú môže vybavovať každý z manželov. Je potrebné prihliadať na povahu a hodnotu vecí, na účel, na ktorý obvykle slúži, a na zamýšľanú dispozíciu s ňou a podobne. Preto prikázal súdu prvého stupňa zistiť príjem žalovanej a výšku mesačných splátok, ktorými prispievala na stavebné sporenie svojim deťom a zohľadniť, či išlo o bežnú vec. Ďalej je potrebné preveriť aj finančné prostriedky na účte žalovanej č. XXXXXXXXXX vedený vo D. H., I., nakoľko tento účet nebol zahrnutý do masy BSM súdu prvého stupňa, pričom po zániku manželstva z tohto účtu dňa 25.9.2009 bola prevedená suma 9.500,- € na iný účet zo strany žalovanej. Je potrebné sa vyporiadať s tým, či nedošlo k neplatnému právnomu úkonu, a či úspory nie je potrebné zaradiť do masy BSM a vyporiadať ich, a zistiť stav na označenom účte ku dňu zániku BSM.

15. Na základe intencií odvolacieho súdu po zrušení a vrátení veci, súd prvého stupňa doplnil dokazovanie v naznačenom smere a zistil nasledovné:

16. Žalovaná aj napriek rozhodnutiu súdu druhej inštancie a argumentom, ktoré uviedol odvolací súd v tomto uznesení tvrdila, že pokiaľ ide o byt, ktorý nadobudol žalobca po svojej matke na D. M. v C., tento byt patrí do BSM. Žalovaná nespochybňovala, že členský podiel nadobudol žalobca dedením dňa 23.6.1989 za trvania manželstva. Na základe rozhodnutia o pridelení družstevného bytu žalobcovi z 29.8.1989 a Dohode o odovzdaní o prevzatí bytu v súlade s vtedy platnou právnou úpravou v roku 1989 ešte v ust. § 175 Občianskeho zákonníka, bolo upravené spoločné užívanie bytu manželmi v ods. 2, kde sa uvádzalo, že ak vznikne len z jednému manželov za trvania manželstva právo na pridelenie družstevného bytu, vznikne správou spoločného užívania i spoločné členstvo manželov v družstve. Z tohto členstva sú obaja oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne, a v § 3 stanovuje limit platnosti tohto, a to ust. 1, 2 neplatia, ak manželia spolu trvalo nežijú, čo bola jediná podmienka zákonnej úpravy. Táto zákonná úprava sa preniesla aj do novely platnej po 1.1.1992, členský podiel vôbec neznamená automaticky, že jeho vlastníkom sa stane nájomcom bytu. Zákonná úprava hovorí, že nadobudnutím členského podielu sa nestáva nájomca automaticky, ale stáva sa až pridelením družstevného bytu do

užívania, a to Dohodou o odovzdaní a prevzatí bytu. Takto rozhodovali súdy už aj skôr, čo vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, ak manželia spĺňajú podmienku, že trvale žijú, vznikne im právo, teda spoločné členstvo v družstve. Pokiaľ ide o stavebné sporenie zriadené pre obe dcéry žalovanou, žalovaná trvala na tom, že išlo o bežný dar rodičov dcéram, a že žalobca o tomto sporení vedel. Navyše výsledná suma pozostáva nielen z vnosov žalovanej, ale aj z bonusov, ktoré boli počas jednotlivých rokov pripisované. Sú to prostriedky štátu, ktoré štát dával do tohto, takže táto suma, by mala byť o tieto štátne prémie nižšia. Žalobca sa stotožnil v celom rozsahu s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, keď trval na tom, že predmetný byt nepatrí do BSM s poukazom na str. 6 zrušujúceho uznesenia, a ods. 4, 5 a trval na tom, že finančné prostriedky zo stavebného sporenia dcér patria do BSM, nakoľko žalobca nemal o tomto vedomosť.

17. Pokiaľ ide o finančné prostriedky na účtoch A. H. H. I., ktorých majiteľkami boli dcéry žalobcu a žalovanej, E. C. B. a K. K. B., súd z výpovede týchto dcér, ktoré v konaní vypovedali ako svedkyne zistil, že stavebné sporenie obom dcéram zriadila matka. Obe dcéry brali toto stavebné sporenie ako dar od rodičov do budúcnosti, pričom podľa oboch dcér vedeli o tomto sporení obaja rodičia. Svedkyňa E. C. B. uviedla, že od rodičov dostávali bežné dary, hodnotným darom bola hudobná veža, ktorú dostala od rodičov na 18 rokov. Po zrušení stavebného sporenia svedkyňa požičala finančné prostriedky z tohto stavebného sporenia svojej matke, aby si mohla zakúpiť byt. Matka jej túto pôžičku vracia toho času tým spôsobom, že pred dvomi rokmi si svedkyňa zakúpila byt a hypotéku za tento predmetný byt spláca za ňu jej matka, a to mesačne vo výške 165,- € už tretí rok (výpoveď v roku 2017). V tom čase jej žalovaná vrátila približne sumu 6.000,- €. Svedkyňa uviedla, že tieto finančné prostriedky boli určené na štart do jej života, avšak vzhľadom na to, že tieto potrebovala v tom čase viac jej matka, tak tieto finančné prostriedky požičala matke a nie otcovi. Svedkyňa uviedla, že má vedomosť o tom, že výpisy zo stavebného sporenia boli zo začiatku zasielané na adresu na D. M.. Keďže však začali tieto výpisy miznúť, matka ich začala posilať na adresu starej matky. Svedkyňa K. K. B. okrem uvedeného potvrdila aj to, že jej matka ju aj doposiaľ živí (rok 2017), pretože stále študuje, a to na vysokej škole na Karlovej univerzite v Prahe. Po zrušení stavebného sporenia požičala finančné prostriedky svojej matke, ktorá si chcela zakúpiť byt, a vlastne matka jej tieto finančné prostriedky spláca v podstate tým, že už 6 rok jej toto štúdium hradí výhradne matka, ktorá jej posila mesačne 370,- €, pričom otec jej na štúdium neprispieval ničím, a to ani do 26. roku veku. Keďže študovala na dvoch vysokých školách, nedokázala si privyrobiť sama, a preto bola odkázaná iba na finančné prostriedky matky. Obe svedkyne sa nevedeli vyjadriť, koľko bolo na týchto účtoch nasparené v čase, kedy boli zrušené, a taktiež ani v akej sume matka tam posilala splátky. Svedkyňa K. B. uviedla, že dostali aj hodnotnejšie dary, ako napr. hodinky na štátnice, šperky.

18. Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne súd zistil, že žalobca v období rokov 2004 -2009, ktorý bol v tom čase SZČO, mal vymeriavací základ vo výške 6.000,- až 8.000,- Sk. Starobný dôchodok poberá vo výške 277,40 € (k 18.4.2017). Rozhodnutím Národného výboru Mesta Košice, Odbor miestneho hospodárstva zo dňa 22.10.1990 bol A. B. zaregistrovaný ako podnikateľ, ktorého predmetom podnikania bola osobná taxislužba. Na základe spoločenskej zmluvy Obchodnej spoločnosti O. J. – spol. s r.o. zo dňa 31.12.1991 bola založená uvedená spoločnosť, pričom žalobca bol jedným z piatich spoločníkov, a vklad spoločníka každého bol 20.000,- Kčs.

19. Z osobného listu dôchodkového poistenia vyplýva, že žalobca od roku 1987 až do roku 2001 riadne pracoval, nakoľko mu vznikol nárok na dôchodok za odrobených 33 rokov a 19 dní.

20. Pokiaľ ide o žalovanú, tá za uvedené obdobie rokov 2004 – 2007 zarábala približne vo výške 20.000,- Sk, pričom v marci 2007 ukončila pracovný pomer v P. Q. A., a dostala v tomto mesiaci vymeriavací základ 54.758,- Sk. Následne pracovala ako opatrovatelka v Rakúsku s mesačným príjmom cca 2.000,- € (ako vyplýva z pracovných zmlúv, ktoré súdu predložila). K 25.7.2017 poberala aj starobný dôchodok vo výške 377,50 €.

21. Z výpisu z J., I. č. ú.: 2616350227, ktorého majiteľkou bola E. F. C. (predtým B.) vyplýva, že ku dňu 31.12.2008 bol zostatok na tomto účte vo výške 1.708,79 Sk (56,72 €), a ku dňu 19.3.2009 bol zostatok na tomto účte 43,96 €. Ku dňu 27.4.2009 bol zostatok 0 €.

22. Z výpisu z účtu vo D. H., I. č. ú. XXXXXXXXXXXX vedený na majiteľku účtu E. F. B. vyplýva, že ku dňu 20.3.2009 na tomto účte bola suma 1.472,16 € (44.350,29 Sk). Z ďalších výpisov z tohto účtu vo

D. H., I. vyplýva, že na tento účet pribúdali žalovanej finančné prostriedky v mesiacoch apríl, máj, jún, august a september 2009 tak, že ku 29.4.2009 tam bola suma 1.679,87 €, a do septembra 2009 sa na účte nachádzala suma 2.639,87 €.

23. Žalobca tvrdil, že má potvrdenie z J., I., z ktorého vyplýva, že žalovaná vybrala z tejto banky z účtu č. XXXXXXXXXXXX sumu 871,96 € ku dňu 19.2.2009, ako to vyplýva z potvrdenia o výbere hotovosti, avšak ide o debetný účet. Žalovaná tvrdila, že túto sumu ku dňu rozvodu manželstva spotrebovala na bežné potreby rodiny, vzhľadom na to, že financovala celú domácnosť, aj pokiaľ ide o ich obe dcéry, financovala im celé štúdium.

24. Z výpisu účtu A. H. H. I. č. 3044400501 vedeného na K. B., založeného 13.4.2007 vyplýva, že ku dňu 31.12.2008 na predmetnom účte vklady tvorili sumu 92.060,40 Sk, a 2.000,- Sk tvorila štátna prémia. Z výpisu z účtu A. H. H. č. XXXXXXXXXXXX, založeného 28.10.2003 ku dňu 31.12.2008 vyplýva, že vklady tvorili sumu 147.969,80 Sk a štátna prémia tvorila sumu 2.000,- €. Z listu A. H. H. zo dňa 6.4.2018 vyplýva, že majiteľkou Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX, ktorá vznikla prevodom dňa 20.4.2007, majiteľkou bola C. B.. Za obdobie od 20.4.2007 do 20.3.2009 boli poukázané vklady v prospech tohto účtu vo výške 8.630,43 €, ktoré pozostávali teda z vkladov F. B., a zo sumy 199,17 €, čo bola pripísaná štátna prémia. Pokiaľ ide o účet stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX, ktorá vznikla prevodom dňa 28.10.2003 a majiteľkou zmluvy bola F. C., za obdobie od 28.10.2003 do 20.3.2009 boli poukázané vklady v prospech tohto účtu F. B. vo výške 3.576,66 €, a štátna prémia vo výške 398,33 €. A pokiaľ ide o Zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX, ktorá vznikla dňa 13.4.2007 a majiteľkou zmluvy bola K. B., od 13.4.2007 do 20.3.2009 boli poukázané vklady v prospech tohto účtu F. B. v sume 3.764,19 €, a štátna prémia tvorila sumu 132,78 €.

25. Žalovaná k finančným prostriedkom na účtoch stavebného sporenia C. a K. B. uviedla, že žalobca doposiaľ nežiadal vrátiť dar od dcér, preto prostriedky na stavebnom sporení by nemali tvoriť masu BSM, a poukázala pritom na rozsudok Krajského súdu v Trnave 23Co/444/2016, pričom z výpovedi dcér vyplynulo, že žalobca minimálne vedel o tomto stavebnom sporení, a obe to považovali za dar obidvoch rodičov. Žalovaná taktiež sa vyjadrila aj k predmetnému bytu na D. M., keď v súlade s intenciami odvolacieho súdu, by mal byť výlučným vlastníkom predmetného bytu žalobca. Žalovaná si potom v tom prípade uplatňuje voči žalobcovi to, čo sa zo spoločných prostriedkov použilo do majetku iba jedného z manželov, t. j. žalobcu, pričom tento vnos by mal podliehať valorizácií. Poukázala pritom na rozhodnutia súdov, a to rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/76/2010, či Okresného súdu Košice II sp. zn. 22C/100/2000. Žalovaná tvrdila, že v predmetnom byte bola vykonaná rekonštrukcia, ktorá však nebola vykonaná naraz. Bola vykonaná postupne. Najprv v hodnote okolo 20.000,- Sk, následne boli robené parkety a ďalšia rekonštrukcia, ktorá už bola vykonaná zo spoločných finančných prostriedkov. Rovnako tak sa splácala anuita za predmetný byt zo spoločných finančných prostriedkov.

26. Žalobca k rekonštrukcii predmetného bytu a splateniu anuity tvrdil, že v mesiacoch jún a júl 1989 vykonal opravu v byte zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM, pričom za rekonštrukciu zaplatil robotníkom 5.000,- Kčs, pričom súčasťou tejto ceny bolo aj dodanie tehál, dvoch kusov dverí so zárubňou a umývadlá. Okrem toho kúpil obkladačky a dlažbu 30 m² po 30,- Kčs/1m, teda spolu za 900,- Kčs, a tiež vaňu za 1.300,- Kčs. Za osadenie laminátových podláh do všetkých troch izieb zaplatil zo spoločných prostriedkov žalobca 20.000,- Kčs v rokoch 1997 až 1999. Tvrdil, že na anuite zaplatili po smrti jeho matky so žalovanou spoločne sumu 7.500,- Kčs.

27. Z oznámenia Stavebného bytového družstva I, Vojenská 14, Košice vyplýva, že mesačná splátka anuity na byt č. XX na X. poschodí bytového domu ulica D. L. X bola vo výške 4,25 €. Za obdobie od 1.5.1989 do 20.3.2003 bola splatená celková anuita vo výške 709,75 €, a za obdobie od 1.3.1973 do 1.4.1989 bola splatená anuita vo výške 834,50 € (ešte matkou žalobcu).

28. Na základe návrhu žalobcu aj žalovanej bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie znalkyňou E. F. D., znalkyňou z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľnosti. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že všeobecná hodnota bytu č. XX N. D. X, C., s celkovou rekonštrukciou bola v čase vypracovania znaleckého posudku, t. j. ku dňu 15.11.2019 vo výške 106.000,- €. Všeobecná hodnota bytu s čiastočnou rekonštrukciou bola ohodnotená na sumu 105.000,- €. Všeobecná hodnota bytu bez rekonštrukcie bola ohodnotená na 98.000,- €. Z dôvodu

celej vykonanej rekonštrukcie (ktorú opísali účastníci a ktorá bola vykonaná do rozvodu manželstva zo spoločných prostriedkov) došlo k technickému zhodnoteniu bytu – prírastku technickej hodnoty bytu o 2.796,95 €. Keďže účastníci nevedeli presne určiť akú sumu vynaložili na rekonštrukciu bytu počas trvania manželstva, znalkyňa túto sumu určila znaleckým posudkom ako technické zhodnotenie bytu, v uvedenej výške. Z dôvodu čiastočne vykonanej rekonštrukcie (bez započítania laminátových podláh) došlo k technickému zhodnoteniu bytu, k prírastku technickej hodnoty bytu o 2.335,80 €.

29. Mesto Košice súdu listom zo dňa 6.10.2020 oznámilo, že A. B. bol zaevidovaný v ich evidencii od roku 2009, kde mu na základe podania Daňového priznania za nehnuteľnosť byt č. XX N. D. X D. C., bola dňa 22.1.2009 vyrubená daň vo výške 20,14 €, ktorá bola v plnej výške dňa 11.6.2009 uhradená.

30. Žalobca vo svojom záverečnom stanovisku navrhol, aby v rámci vyporiadania zaniknutého BSM bolo vyporiadané iba technické zhodnotenie bytu č. XX N. D. X D. C. v súlade so Znaleckým posudkom č. XX/XXXX znalkyne E. F. D., a to vo výške 2.796,95 €. Ďalej navrhol, aby súd zahrnul do BSM finančné prostriedky na bankových účtoch stavebného sporenia na meno C. B. vo výške 9.435,36 €, K. B. vo výške 3.742,- €, a F. B. C. vo výške 9.500,- €, keďže žalovaná po zmene svojho priezviska dňa 25.9.2009 previedla z bankového účtu č. XXXXXXXXXXXX z D. H., I. na iný bankový účet č. XXXXXXXXXXXX na meno C. F. sumu 9.500,- €. Z titulu vyporiadania navrhol, aby žalovaná vyplatila žalobcovi sumu 11.338,68 €, a žalobca žalovanej sumu 1.398,48 €.

31. Žalovaná vo svojom záverečnom zhrnutí zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach a navrhovala, aby bol vyporiadaný v rámci BSM aj byt na D. M. D. C., pretože názor Krajského súdu v Košiciach prezentovaný v uznesení sp. zn. 6Co/48/2015, ktorým bol zrušený prvý rozsudok prvostupňového súdu v predmetnej veci, je v rozpore s v tom čase platnou právnou úpravou, a žalobca nemal na nadobudnutie predmetného bytu právny titul. Nemohol a nenadobudol vlastnícke právo k bytu dedením, keďže jeho právna predchodkyňa, matka, po ktorej dedil, bola vlastníčkou len členského podielu. Vlastníkom bytu bolo SBD I. Mohol nadobudnúť, aj nadobudol, len členský podiel v SBD I, a z toho titulu mu vznikol nárok na uzavretie Zmluvy o nájme bytu, to akéhokoľvek, nie konkrétneho. Členský podiel je jeden zo zdrojov majetku družstva, a neodpisuje sa. Členský podiel sa zhodnocuje o členom splatenú časť úmoru úveru poskytnutého peňažným ústavom na výstavbu bytového domu. Ďalej je zrejmé, že žalovaná sa podieľala aj na zhodnotení členského podielu od roku 1989 do 2003, pretože sa zo spoločných prostriedkov uhrádzali jednotlivé splátky tohto úveru. Taktiež kúpna cena pri odkúpení bytu bola uhradená zo spoločných prostriedkov. Naďalej zastávala názor, že v súlade s platnou úpravou vzniklo spoločné členstvo žalobcu a žalovanej v SBD Košice I, a to uzavretím Dohody o odovzdaní a prevzatí bytu, teda 1.9.1989, a nie momentom nadobudnutia členského podielu žalobcom, keďže spĺňali zákonnú podmienku, a to že boli manželmi a trvale spolu žili. Žalovaná ďalej zastávala názor, že je potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že žalobca síce zdedil členský podiel v SBD I Košice, ale jeho ďalší prínos do spoločného majetku bol mizivý. Do BSM, pokiaľ ide o finančné prostriedky patrili podľa žalovanej iba účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom ku dňu rozvodu vo výške 1.472,16 €, z ktorého boli hradené všetky potreby spoločnej domácnosti, vrátane potrieb pre ich dve dcéry, ktoré v tom čase študovali. Pokiaľ ide o finančné prostriedky vo výške 9.500,- €, tieto nepatria do BSM, pretože tie nadobudla žalovaná po rozvode manželstva, keď v apríli 2009 získala finančne výhodné pracovné miesto v Rakúsku, o čom predložila pracovné zmluvy, z ktorých skutočnosti tvrdené vyplývajú a potvrdzujú ich. Pokiaľ ide o stavebné sporenie oboch dcér, to nepatrí podľa žalovanej do BSM, pretože to bol dar rodičov dcéram. V prípade, že by súd dospel k záveru, že predmetný byt na D. X D. C. nepatrí do BSM, zo znaleckého posudku E. D. vypracovaného v tomto konaní vyplýva, že byt bol zhodnotený o 8.000,- € v dôsledku vykonanej rekonštrukcie, vnosov. Zároveň zo spoločných prostriedkov bola uhradená anuita vo výške 709,75 €, pričom kúpna cena vo výške 48,99 € bola taktiež uhradená zo spoločných finančných prostriedkov. Navrhla teda, aby súd vyporiadal BSM tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikáže nehnuteľnosť, byt č. XX N. D. X D. C., hnuťelné veci v tom zmysle ako sa so žalobcom dohodli, a z titulu finančného vyporiadania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej sumu 43.200,- €. Alternatívne, ak by súd ustáli, že žalobca nemá finančné prostriedky na zaplatenie finančného vysporiadania navrhla, aby súd určil, že predmetný byt patrí do podielového spoluvlastníctva manželov v pomere podielov tak, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom vo veľkosti podielu 6/10 v pomere k celku, a žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti vo veľkosti podielu 4/10 v pomere k celku. Navrhla, aby súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 CSP zohľadniac rozhodnutie, ktorým bolo odňaté žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

32. Podľa § 148 ods.1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Podľa § 149 ods.1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

33. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

34. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

35. Pri rozhodovaní vychádzal súd zo zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka, to je zo zásady rovnosti podielu manželov, keď však nie je vylúčené, aby tieto podiely boli určené v inom pomere. Súd zisťoval, čo patrí do masy BSM, zohľadňoval zásadu, že veci majú byť rozdelené tak, aby jednému z účastníkov vyplývala povinnosť druhému z účastníkov zaplatiť na vyrovnanie podielu primeranú čiastku. Pri rozhodovaní o tom, ktorá z vecí má byť prikázaná do výlučného vlastníctva toho ktorého z účastníkov, súd prihliada najmä na účelné využitie týchto vecí a na to, ktorý z účastníkov ktorú vec užíval aj po zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Pri ohodnotení nehnuteľných i hnuiteľných vecí súd vychádzal z ich stavu v čase rozvodu manželstva, ale z ceny v čase vyporiadania.

36. Na základe vykonaného dokazovania, rešpektujúc názor Krajského súdu v Košiciach, v súlade s § 391 ods. 2 CSP, podľa ktorého je súd prvého stupňa po zrušení veci viazaný názorom odvolacieho súdu a vychádzajúc z uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 31.1.2016 na str. 7, súd mal za to, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu č. XX N. D. M. X D. C. a teda tento byt nepatrí do BSM. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tvoria hnuiteľné veci uvedené vo výroku I. pod položkami 1. – 9., a taktiež aktíva pod položkami 10. – 12. Na základe zhody účastníkov hnuiteľné veci 1. až 8. v hodnote 1.500,- € patria žalobcovi a v hodnote 300,- € položka 9. beletria patrí žalovanej. Taktiež žalovanej pripadli do vlastníctva aktíva na účtoch žalovanej (položky 10.-12.), čo je dokopy 5.092,80 € . Pokiaľ ide o sumu zo stavebného sporenia na meno žalovanej, súd zahrnul do masy BSM sumu 3.576,66 €, čo bolo na tomto účte ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode a nezahrnul štátnu prémie vo výške 398,33 €. Rozdiel medzi tým čo nadobudol žalobca a žalovaná je teda 3.592,78 €. Túto sumu súd rozdelil na polovicu, to je 1.796,39 €, ktorú by mala žalovaná zaplatiť žalobcovi. Vychádzajúc zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, pri určovaní výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na oddelený majetok žalobcu, nie je rozhodujúce o akú sumu sa zhodnotil jeho majetok investíciami, ale to, aká suma sa na tento účel použila zo spoločných prostriedkov. Zo spoločného majetku sa vynaložilo na výlučný majetok žalobcu, a to na splatenie anuity za byt na D. X, C., suma 709,95 €, kúpna cena za byt vo výške 49,- € a z dôvodu celej vykonanej rekonštrukcie do rozvodu manželstva došlo k technickému zhodnoteniu bytu – prírastku technickej hodnoty bytu zo spoločných prostriedkov o 2.796,95 € (vrátane laminátových podláh), teda aj túto sumu bolo treba vyporiadať (nie však sumu 8.000 €, ktorá tvorila rozdiel medzi cenou bytu s rekonštrukciou a bez rekonštrukcie ako žiadala žalovaná, nakoľko sa vyporiadava iba suma skutočne vynaložená na rekonštrukciu). Dokopy sa teda zo spoločného investovalo do majetku žalobcu 3.554,95 €. Žalobca je teda povinný zaplatiť žalovanej polovicu z tejto sumy, čo činí 1.777,50 €. Rozdiel medzi zaokrúhlenou sumou 1.796,- € mínus 1.778,- € je suma 18,- €, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku z titulu vzájomného finančného vyporiadania.

37. Pokiaľ ide o ďalšie položky, ktoré žalobca žiadal vyporiadať v rámci BSM a to sporenie dcér C. a K., súd po doplnení dokazovania výsluchom dcér ako svedkýň mal za to, že išlo o bežný dar rodičov deťom. Je bežné, že rodičia prispievajú na sporenie svojim deťom ak na to majú finančné možnosti a to v rôznych sumách. Dokonca aj podľa Zákona o rodine, ak je to v možnostiach a schopnostiach rodičov, môžu prispievať deťom na tvorbu úspor na sporiaci účet, mimo bežného výživného. V danom prípade žalovaná založila sporiace účty sebe i svojim dcéram ešte počas trvania manželstva. Na tieto účty posielala v nepravidelných intervaloch rôzne sumy, aj vyššie, podľa svojich zárobkových možností. Žalovaná mala nadštandardný príjem, keďže pracovala a stále pracuje v Rakúsku ako opatrovatelka, pričom svoje dcéry finančne výdatne podporovala i podporuje. Dcéry v konaní vypovedali a potvrdili, že išlo o dar od rodičov, ktorý otec nežiadal vrátiť, pričom tvrdili, že o tomto sporení vedieť musel ešte

počas trvania manželstva, minimálne z výpisov z banky a nikdy nič proti tomu nenamietal, až po rozvode. Tieto sporiace účty boli po rozvode manželstva zrušené a dcéry finančné prostriedky darovali matke, resp. jej ich požičali. Finančné prostriedky z týchto sporení boli síce použité na kúpu bytu žalovanej po rozvode, avšak je zrejmé, že žalovaná tieto finančné prostriedky svojim dcéram vlastne vracia až doposiaľ, resp. prispieva dcéram aj naviac. Staršej dcére žalovaná spláca hypotéku za byt, ktorý si dcéra kúpila vo výške 165,- € mesačne a mladšej prispieva 370,- € mesačne na štúdium v Prahe. Navyše po rozvode manželstva dcéry bývali so žalobkyňou v byte, ktorý si zakúpila z týchto finančných prostriedkov a zároveň aj z hypotéky, ktorú tiež žalovaná spláca. Súd je preto toho názoru, že bolo na rozhodnutí dcér žalobcu a žalovanej ako s týmito finančnými prostriedkami naložia, keďže to bol dar rodičov pre ne. Z tohto dôvodu súd tieto financie z účtov stavebného sporenia dcér nezahrnul do BSM, pričom prihliadal aj na dobré mravy, keďže žalobca sa nijakým spôsobom na tomto sporení nepodieľal a ani si neplnil voči dcéram svoju vyživovaciu povinnosť (čo vyplynulo z výpovedí dcér), keďže prevažnú väčšinu výdavkov dcér mala a má v réžii žalovaná. Rovnako tak sumu 9.500 €, ktorú žalovaná z účtu č. XXXXXXXXXX vedeného vo D. H., I. previedla na iný účet 25.9.2009, teda po rozvode manželstva, nezahrnul súd do masy BSM, nakoľko bolo preukázané, že tieto finančné prostriedky si nasporila žalovaná až po rozvode manželstva, keď od apríla 2009 získala výhodne platené zamestnanie v Rakúsku. V čase rozvodu manželstva na tomto účte bola suma 1.472,16 €, ktorú súd do vyporiadania BSM zahrnul a vyporiadal. Pokiaľ ide o sumu 871,96 €, ktorú tiež žiadal žalobca zahrnúť do masy BSM, pretože túto sumu žalovaná vybrala z J. K., I., z účtu č. XXXXXXXXXX dňa 19.2.2009, súd mal za to, že žalobca nepreukázal, že túto sumu použila žalovaná na svoje účely. Naopak súd považoval tvrdenia žalovanej za vierohodné, keď tvrdila, že túto sumu spotrebovala na bežné účely, nakoľko bolo preukázané, že aj počas trvania manželstva financovala nielen bežné potreby domácnosti (okrem úhrad za bývanie v byte žalobcu) a tiež všetky náklady svojich dcér na štúdium atď. a žalobca mal v tom čase už mizivý príjem.

38. Z týchto dôvodov je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi 18,- € z titulu finančného vyporiadania, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. S/d v danom prípade prihliadal na charakter predmetného sporu, keďže ide o vyporiadanie vzťahov vyplývajúcich z osobitného predpisu. Premetom konania bolo vyporiadanie BSM, pričom k dohode strán o vyporiadaní nedošlo. Vyporiadanie BSM je však v záujme oboch strán sporu, a nie je tu možné hovoriť o úspechu či neúspechu, nakoľko je na zvážení súdu, čo pojme do masy BSM, ak sa na tom strany nezhodnú a ako tento majetok následne vyporiada. Preto súd rozhodol tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I., v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).